

Петя Дубарова
Нощ над града

Когато нощем улиците жадно
на стъпки хиляди шума изпият,
изгрява месецът и става хладно.
Студени струи плажове мият.

И месецът, като крило на птица,
небето, звездното, гребе нататък
и всяка от звездите е зеница,
в морето скрила своя отпечатък.

Помислило за риби то звездите,
ги люшка като корабчета златни,
поемат ги в ръцете си вълните
и скриват ги във своята необятност.

КРАЙ

© Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Аз и морето“, издателство „Георги Бакалов“, Варна, 1980

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5967>]